

bejdsmarkedet, når situationen er den, at for at det kan betale sig økonomisk at gå fra kontanthjælp til et lønnet arbejde, skal man op på en indkomst på 25.000 kr. Det undrer mig, at det er den situation, fru Line Barfod stadig vil fastholde qua sin modstand mod forliget »Flere i arbejde« og det, at der blev lagt et loft over kontanthjælpen. Det skete netop for at sikre, at der også er en økonomisk motivation til at få et arbejde frem for at blive hængende på en overførselsindkomst.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

For det første er der ganske, ganske, ganske få eksempler på en familie, hvor begge er på kontanthjælp og skal op på 25.000 kr. i løn, hvis den ene får arbejde. For langt de fleste kan det godt betale sig at gå på arbejde, og desuden vil folk gerne i arbejde, også selv om det måske ikke kan betale sig.

Det, der er problemet, er alle dem, der er på kontanthjælp og ikke kan få et arbejde, fordi der enten ikke er arbejde til dem, eller fordi de er for syge til det, f.eks. fordi de har fået en arbejdsskade. Alle de mennesker er henvist til at leve af kontanthjælp, nogle i årevis, og det går ud over både dem og deres børn.

Kl. 16.00

Det, vi spørger til, er, om ministeren finder, at det er rimeligt, at de og deres børn skal leve af for lidt. Jeg kan forstå, at ministeren siger, at dér er svaret ikke, at de skal have penge nok til at leve for og til at betale husleje med, nej, dér er svaret, at så skal vi have væresteder og herberger og særlige indsats for børnene og læreplaner og alt muligt andet, men vi skal ikke hæve ydelserne til dem, der f.eks. har været ude for en arbejdsskade.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg mener, at den allerbedste hjælp, man kan give familierne, er muligheden for at komme ud på arbejdsmarkedet. Det er jo derfor, regeringen har taget en række initiativer med henblik på at hjælpe flere til at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet.

I finansloven for 2005 er der på mit område afsat 50 mio. kr. over de næste 4 år, som bl.a. skal gå til nogle initiativer med mentorordninger og vikarordninger, så misbrugere og tidligere misbrugere får en chance for at komme ud på arbejdsmarkedet og være i egentlig beskæftigelse.

Erfaringen viser, at når vi tager nogle specielle initiativer, hvor vi går ind og hjælper med lige netop de problemer, de har med at være på arbejdsmarkedet, kan vi faktisk få nogle af dem, som andre kalder for såkaldt ikkearbejdsmarkedspare, ud i en varig beskæftigelse. Det er jo den slags initiativer, der betyder noget, fordi de ændrer deres situation afgørende og giver dem mulighed for at forbedre deres økonomiske situation.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Ministeren kom, tror jeg, lidt uforvarende med en interessant betragtning, nemlig at når vi taler om de helt fattige grupper – dem, regeringen og Dansk Folkeparti har sænket ydelserne til, dem på kontanthjælp og dem på starthjælp – så er det med ministerens udsagn andet end penge, der tæller for mennesker med de lave indkomster. For mennesker med de lave indkomster er det ikke pengene, der tæller, for de kan leve af andre ting.

Jeg synes, det er interessant, at når vi taler om de høje indkomster, så er regeringen ikke i tvivl om, at det er skattelettelse og højere indkomster, der gør deres liv bedre, men når vi taler om de lavere indkomster, så er de sådan indrettet genetisk, at de sagtens kan have det sjovt med få penge og ved at få sat taksterne ned.

Vil socialministeren ikke godt forklare, hvad det er for en genetisk forskel, der gør, at den gruppe, hun er sat til at tage sig af, sagtens kan have det sjovt med færre penge, mens den, finansministeren skal tage sig af, har brug for mange penge for at have det sjovt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg må jo ikke have udtrykt mig klart nok over for hr. Villy Søvndal, så jeg skal gerne forsøge en gang til. Det, jeg var inde på i min afsluttende kommentar, var, at penge jo nok er vigtige, men jeg synes, der har været for lidt fokus under debatten i dag på alle de andre ting, der også har betydning for folk med de laveste indkomster. Jeg synes, der har været for lidt interesse for, hvad det er for nogle initiativer, der skal til, for at vi faktisk hjælper folk til at forbedre deres situation.

Der har denne her regering jo netop sørget for at tage en række konkrete initiativer bl.a. til at bryde den negative sociale arv, men også til, at nogle af de udsatte, nogle af dem med misbrugs-